

kunde stryge denne Linie paa disse Skemaer. Den er et andet Forhold, som jeg ved Omtalen af § 6 vil benytte Lejligheden til at henlede Finansministerens Opmærksomhed paa. Det er Bestemmelsen om, at de skattepligtige have Ret til deres skattepligtige Indkomst at fradrage ordinære Afskrivninger. Jeg vil ikke bestride Skatteydernes Ret til dette eller Rimeligheden af, at man kan fradrage ordinære Afskrivninger, men jeg vil dog henstille, at denne Bestemmelse bliver anvendt med nogen Forsigtighed, og navnlig maa den efter min Mening kun anvendes, hvor Selvangivelser ere ledsagede af virkelige Statusopgørelser. Jeg tror, at der paa dette Punkt i nogen Grad sker Misbrug, saa at den virkelige skattepligtige Indtægt ikke kommer frem. Jeg vil altsaa henstille dette Punkt til Overvejelse, for saa vidt man efter denne Lovs Vedtagelse vil finde det rimeligt at udsende en ny Vejledning i Benyttelsen af Loven.

Nr. 23 tager ogsaa Sigte paa at indføre en Klargørelse i § 6, idet Henlægninger til Reserve- eller andre lignende Fonds ikke skulle kunne fradrages i den skattepligtige Indkomst. Det er vist med Henblik paa en falden Højesteretsdom, at dette Ændringsforslag er kommet frem. Om det er tilstrækkeligt til at hjælpe paa det, som man søger at hjælpe paa, kan maaske være tvivlsomt, men jeg kan meget vel paa Udvalgets Vegne anbefale det, da det formentlig betyder en Klargørelse af denne Lovs Bestemmelser. Nr. 24 angaar noget tilsvarende, saa det behøver jeg ikke at opholde mig ved.

Ændringsforslag Nr. 25 angaar hjemmehørende Børn, der dog ere selvstændigt skattepligtige. Der var indført en Ændring ved Lovforslaget, men her foreslaar man i det væsentlige at gaa tilbage til den nuværende Bestemmelse. Jeg tror, at man ved denne Form opnaar at komme bort fra den meget vanskelige Bestemmelse af, hvorvidt Børn ere økonomisk afhængige eller økonomisk uafhængige. Den Form, der her er givet den paagældende Paragraf, vil jeg langt foretrække for den, der er i den nuværende § 7. Nr. 26 er efter min Mening en Klargørelse; jeg skal derfor ikke nærmere omtale dette Ændringsforslag.

Ved Nr. 28 foreslaas det, at give Kommuner, der have en bymæssig Bebyggelse, samme Fradragsret som Bykommunerne. Jeg beder, man her vil erindre, at det er ikke blot selve de bymæssige Bebyggelser, men hele Kommuner, hvori de findes, der faar denne udvidede Fradragsret, altsaa 700 Kr. i Stedet for 600 Kr. Man er nemlig vegen tilbage for at skulle konstatere, hvor den bymæssige Bebyggelse hører op og det egentlig landlige begynder. Derfor er Bestemmelsen formet saaledes, at den gælder hele Kommunen. Der findes ikke noget overvættets stort Antal af saadanne Kommuner, saa Konsekvenserne kunne formentlig ikke blive farlige. Nr. 29 er en Ændring af Bestemmelsen i § 8, hvorefter den skattepligtige har Ret til at fradrage Halvdelen af de selvstændige Indkomster, som Hustruen har haft af sit Selverhverv, dog ikke udover de for de forskellige Landsdele fastsatte Beløb. Man foreslaar nu Bestemmelsen yderligere halveret, saa at der kun maa fradrages indtil Halvdelen af det Beløb, som Manden maa fradrage for de forskellige Landsdele. Man har ikke villet nægte sin Anerkendelse af det humane Princip, der laa i Lovforslaget, men mente, at det gik for vidt i at give Afdrag i den oprindelig foreslaaede Størrelse.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 30 skal jeg oplyse, at der deri er indløbet en Trykfejl; der skulde have staaet: „tiltraadt af Udvalgets Flertal“, idet det socialdemokratiske Mindretal har gjort mig opmærksom paa, at de ikke tiltraadte dette Forslag. Bestemmelsen gaar i øvrigt ud paa at forhøje Børnefradraget med 15 Kr. saavel paa Landet som i Købstæderne og København. Det er en Bestemmelse, som vi fra Flertallets Side meget kunne billige, da den navnlig kommer dem til gode, som sidde med de store Børnetal, og det er en af de Bestemmelser, der ækvivaleres af vor Forhøjelse af Formueskatteskalaen. Nr. 32 er et Mindretalsforslag, Nr. 33 og 34 følge af tidligere, Nr. 35 og 36 ere Mindretalsforslag, Nr. 37 og 38 følge ogsaa af tidligere. Ændringsforslagene Nr. 39 og Nr. 40 til § 12 angaa Møbler. Jeg kan sige, at det er ingenlunde Udvalgets Mening, ved disse Ændringsforslag at ville ramme den stigende Hygge, som findes omkring i vore